

عنوان مقاله:

میزان تاب آوری شهر جوانرود در زمان بحران های طبیعی

محل انتشار:

نهمین همایش علمی پژوهشی توسعه و ترویج علوم معماری و شهرسازی ایران (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

نسترن ملکی ورکی - کارشناسی ارشد طراحی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد قزوین

خلاصه مقاله:

شهرها تأثیرات قابل توجهی بر محیط زیست دارند و ارتقاء پایداری و تاب آوری در آنها حائز اهمیت است. شهرهای امروز بر قلمروهای فضایی خود می افزایند درحالیکه در مقابل تهدیدات طبیعی و انسان ساخت آسیب پذیرتری شوند. آمادگی در برابر بلایای طبیعی در تمام شهرهای جهان، چالش عمده قرن حاضر است. تاب آوری شهری بر آمادگی در برابر بلایای شدید، کاهش آسیب پذیری و افزایش ظرفیت انطباقی تأکید می کند. بررسی شاخص های سنجش تاب آوری به عنوان ابزار مفید برای طراحی سیاست های عمومی و پشتیبانی تصمیم گیری های امور شهری یک ضرورت است. در این مقاله تأکید شده که قبل از انجام اقدامات در زمینه تاب آوری لازم است، این مفهوم به عنوان رویکردی در مدیریت بحران شهر جوانرود درک شود و روابط بین اجزاء آن و سیستم شهری مشخص گردد تا فرآیند برنامه ریزی و اقدامات در راستای اهداف تاب آوری شهر جوانرود انجام شوند. از این رو اولین گام در برنامه ریزی تاب آوری، ارزیابی شهر تاب آور است. بر این اساس با روش توصیفی- تحلیلی، ویژگی ها و اجزاء تشکیل دهنده شهر تاب آور، مولفه های تاب آوری شهری و ارتباط میان آنها تبیین شده اند. سپس مولفه های رویکرد تاب آوری به منظور ارزیابی تاب آوری شهر جوانرود در دو زمینه آسیب پذیری و انطباق پذیری دسته بندی شده و برای هر کدام، شاخص هایی در ابعاد اکولوژیکی، کالبدی، اجتماعی، اقتصادی و مدیریتی- نهادی تعریف شده است. در ادامه اهمیت هر یک از شاخص های ارائه شده توسط مدل روش تحلیل سلسله مراتبی AHP مورد ارزیابی قرار گرفته اند و به وسیله نرم افزار Expert Choise معیارها وزن دهی شده اند؛ و بر اساس میزان تاب آوری اولویت بندی شده اند و در ادامه به بررسی آنها در چهار ناحیه جوانرود پرداخته شده است. نتایج حاصل از این تحلیل نشان میدهد که منطقه ۱ و منطقه ۳ به ترتیب ضعیف ترین مناطق در تاب آوری شهری هستند که باید در اولویت اقدامات تاب آوری قرار گیرند. عامل مهمی که باعث عدم حرکت به سوی تاب آوری است، عدم آگاهی کافی و نبود زیرساخت های مناسب در این زمینه است. جهت حرکت به سوی شهر تاب آور، سرمایه گذاری های آتی باید فراتر از سرمایه گذاری های مادی و راه حل های فنی روند و نیازمند توسعه سرمایه های انسانی، اجتماعی، ظرفیت نهادی و همکاری بین سازمانی است.

کلمات کلیدی:

تاب آوری شهری، بلایای طبیعی، مدیریت بحران، شهر جوانرود، AHP

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1893534>

